

NEWS

Ett brev till alla som har teknik i vardagen

Vad AI faktiskt ska åstadkomma i vardagen

1 juli 2026, Tobias Engl

Vi utvecklar för skärmar. Närmare bestämt programvaran bakom dem, den som gör en skärm till en som tänker med. På hotell och kliniker, i väntrum och butiker och för alla som kan ha nytta av det. De senaste månaderna har vi ofta filosoferat över allt som artificiell intelligens kommer att kunna. I dag skriver vi till dig om vad vi tycker att AI faktiskt borde göra.

Den borde ge tid, inte stjäla den. Ett hem, ett behandlingsrum, en hotellobby har var och en sin egen rytm. Det som förenar dem är en tyst önskan som sällan uttalas – att tekniken i bakgrunden tänker med en i stället för att tränga sig fram i förgrunden. En bra AI är därför inte den som hörs mest, utan den mest tålmodiga. Den väntar tills den kan vara till hjälp och tiger annars.

Den borde förstå innan den agerar. Kunder är olika, patienter är olika, gäster är olika. En AI som behandlar alla lika är ingen AI. Den är bara automatik med belysning. Att förstå betyder att kunna läsa dagens rytm utan att föra en profil; att leda en patient till rätt dörr utan att veta vem det är; att svara en hotellgäst på gästens eget språk utan att spara namnet. Att förstå är inte detsamma som att övervaka.

Den borde agera utan att bli påträngande. Steget från att förstå till att göra är det verkliga språnget under de här åren. Flera agenter samarbetar i dag i bakgrunden ... en har koll på tider och paket, en på solceller och väder, en på kök och förråd ... och de talar till människan med en enda, lugn röst. Det fungerar bara om människan sätter målet och AI:n söker vägen dit, inte tvärtom. Tangentbordet för tunga beslut förblir analogt.

Den borde vara ett verktyg för hemmet, inte ett fönster utåt. De känsliga uppgifterna i din vardag uppstår hos dig och där ska de också stanna. Bearbetade lokalt, utan omväg via främmande moln, utan reklamekonomi i bakgrunden. Det finns tekniska ord för det ("local-first", "edge", "Secure Element"); det viktigare begreppet är ett tystare: "förtroende".

Och den borde följa med, inte ersätta. Skärmen i butiken, på kliniken, på stationen är en hjälpreda, inte en ersättning för ett samtal, en läkarundersökning eller individuell rådgivning av en fackperson. De mest värdefulla uppfinningarna i den här raden var aldrig de som ville ersätta människan. Det var de som gav henne utrymme för det väsentliga igen.

Vi vet att det här brevet låter programmatiskt. Det är avsiktligt. Vi bygger programvara som talar med människor i väldigt olika rum och vi vill att du ska veta vad vi vill att den ska mätas mot – inte mot vad våra skärmar kan prestera, utan mot vad de lämnar åt dig.